

hørt, hvad konsekvenserne nærmere er for folkeretten. Nogle steder er der peget på, at det jo også helt konkret vil betyde, at retten i Danmark så i hvert enkelt tilfælde skal sidde og tage stilling til, om det vil være i strid med folkeretten, eller om det ikke vil være i strid med folkeretten at dømme i en konkret sag. Vi mener altså, at det er nødvendigt, at vi i Folketinget foretager et noget grundigere arbejde, og at vi går ind og ser på folkeretten og ser på konkrete forbrydelser. Der kan der være behov for, at vi siger, at vi ophæver kravet om dobbelt strafbarhed, men ikke som en generel regel.

Der ligger også en artikel fra professor Ole Spiermann, hvori han fastslår, at han mener, at det er i strid med folkeretten, og det synes vi selvfølgelig også er væsentligt at se på. Vi har hele EU-harmoniseringen, hvor masser af forbrydelser, som ikke er strafbare i Danmark, pludselig skal straffes, eller hvor vi skal udlevere statsborgere og medvirke til, at folk kan straffes osv. Men her går vi altså også ind og siger, at vi også skal kunne straffe forbrydelser begået i andre lande, og det synes vi er voldsomt problematisk.

Derfor kan vi altså ikke være med til det her forslag, og jeg vil meget opfordre til, at også de borgerlige partier og Dansk Folkeparti, der siger, at de støtter det, lige overvejer konsekvenserne og overvejer, hvordan de ville have det, hvis andre lande begyndte at gøre det samme, hvis man i Polen begyndte at sige, at kvinder, der har været i Danmark og har fået en abort, nu skal kunne straffes, eller hvis man på Færøerne begyndte at sige, at nu vil man straffe kvinder, der har været i Danmark og har fået foretaget en abort.

Jeg mener, at det bør give folk overvejelser en gang til, og at vi må kigge grundigt på det her og i stedet for tage de konkrete sager, hvor vi mener, at der er grund til at se på den dobbelte strafbarhed, og også undersøge, hvor mange sager der har været om tvangsægteskab, hvor man rent faktisk har haft beviser til at straffe, men ikke har kunnet gøre det, fordi man ikke havde straffemyndigheden. Det vil jeg i hvert fald gerne se nærmere på, før vi tager stilling til, hvilke konkrete forbrydelser vi mener det er nødvendigt at gå på kompromis med vores principper for.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 15:03

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det har jo været en noget blandet modtagelse, som det her forslag har fået. Det har sådan set overrasket mig lidt, men det overraskede mig betydelig mere, da jeg så hørte den argumentation, som mange ordførere brugte til at sige, hvorfor de er betænkelige ved lovforslaget eller er decideret modstandere af det. Det skal jeg nok vende tilbage til. Men jeg vil da gerne takke for, at der i hvert fald stadig væk tegner sig et bredt flertal i Folketinget, som bakker op om forslaget.

Som flere af ordførerne har været inde på, har udgangspunktet for det udvalg, som regeringen nedsatte for ganske lang tid siden, jo været at se på, om der var områder, hvor der var behov for, at vi fra dansk side fik sikret os dansk straffemyndighed, så de sager, som vi ud fra vores retspolitiske synspunkt mente det var nødvendigt at vi kunne fremme ved domstolene, også blev behandlet ved domstolene.

Det er helt korrekt – som flere har været inde på – at Jurisdiktionsudvalget, der har siddet og arbejdet med den tidligere rigsadvokat for bordenden, er kommet med delbetænkninger. Det drejer sig for det første om sikkerhed for, at de, der får omskåret deres små piger i udlandet, hvor det er lovligt, så efterfølgende kan retsforfølges i Danmark. For det andet drejer det sig om, at man også kan retsforfølge folk, der begår seksuelt misbrug af børn i udlandet.

Nu er hele Jurisdiktionsudvalgets forslag så kommet, og jeg har da bemærket mig, at nogle er gledet meget let hen over, at der nu bliver mulighed for at retsforfølge personer for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, hvilket vi ellers ikke tidligere har haft mulighed for. Det er åbenbart ikke noget, som venstrefløj vægter så tungt, at de ønsker at fremhæve det i deres tale, og det kommer lidt bag på mig.

Men det, der overrasker mig mest, er, at en juridisk diskussion om spejlvirkninger udvikler sig til, at flere partier her i Folketingssalen påstår, at hvis vi kommer med en lovgivning, er det helt stensikkert, at den vil blive kopieret i andre lande og have en helt anden virkning i Danmark, som er ekstremt ubehagelig.

Hvis den argumentation skulle holde, så skulle den europæiske menneskerettighedskonvention jo for længst være gennemført i Saudi-Arabien; så skulle det jo for længst have været lovligt at indgå registreret partnerskab, hvis det er sådan, at der skulle være en spejlvirkning af alt, hvad vi foretager os lovgivningsmæssigt.